

KORAY CANDEMİR VE SERKAN ÇELİKÖZ (MASKOTT) RÖPORTAJI**1 Mayıs 2011
Seattle**

Kargo'dan tanınığımız Koray Candemir ve Serkan Çeliköz, üç yıla yakın zamandır Seattle'da yaşıyorlar. Kurdukları Maskott adlı grubun ilk albümü Tuval, geçtiğimiz yıl piyasaya çıktı. Koray ve Serkan ile Seattle'da müzik serüvenlerinin geçmişi, bugünü ve yarını hakkında konuştuk.

Röportajın web adresi:

<http://derinsular.com/koray-candemir-ve-serkan-celikoz-maskott-roportaji-1-mayis-2011/>

Röportajın fotoğrafları:

<http://www.flickr.com/photos/10918744@N02/sets/72157626664654494/>

Röportajdan 12 video için:

<http://www.youtube.com/profile?user=derinsulartv#g/u>

"YALNIZLIK MEVSİMİ ALBÜMÜ O ZAMAN İÇİN DELİLİKTİ!"

1998'de yaptığınız *Yalnızlık Mevsimi* adlı efsanevi albümünüzden biraz söz edebilir misiniz?

Koray Candemir: *Yalnızlık Mevsimi*, bizim yaşadıklarımız açısından çok özel bir albüm. Çünkü bizi o noktaya getiren bir şeyler vardı. Mesela biz plakçı Raks'a girdik - ki herhalde *Kargo*, Raks'ın çalıştığı ilk popüler rock müzik grubudur. Bir de o zamanlar çok gençtik zaten. Serkan'la biz 20 yaşındaydık o zaman...

Serkan Çeliköz: Bir de dinleyiciden de acayip bir ilgi vardı!

Koray: Ama henüz rock müzik algısı yoktu popüler anlamda. Millet seni bir yere oturtamıyor. Popçular sana "Rockçı" diyor, rockçılar ise "Popçu bu herifler" diyor. O dönemde öyle bir arada kalmışlık oldu. Sonra ikinci albümden *Şairin Elinde*'yi çıkardıktan sonra çok büyük bir turne bağlandı bize yazın. 35 konserlik falan. Çıkıyoruz otobüsle, gidiyoruz yani... Ama beşinci altıncı konserinde tamamen patladı turne! Beşinci konserde dediler ki olamıyor olay! Ve biz o zaman en zirvedeki dönemimizdeyiz yani.

Serkan: Organizasyon şirketi iflas etti...

Koray: Yani istedikleri parayı kazanamayıp, turneyi tamamen iptal ettiler. Biz Marmaris'teydik galiba. Bir baktık turne otobüsümüzün yerine bir tane üçüncü sınıf yıkık dökük bir otobüs gelmiş. Ortada hiçbir şey yok, organizatör, menajer, o bu, hiç kimse kalmamış... Biz böyle dımdızlak kendi başımıza otobüse bindik orada ve geri dönerken kaza yaptık! Bize birşey olmadı ama epey de ağır bir kazaydı... 97 yazıydı o ve bizim dönüş oradadır. Orada bir travma yaşadı bizim grup genel. Kafadan yani! Son iki sene içindeki bütün bu arada kalmışlık, bayıklık, psikolojik baskı, o kazada bizde tamamen böyle dışa vurdu ve biz plak şirketine yüklendik. Müzikal anlamda kendi yapmak istediklerimizi anlattık. Onlar olmayacağını, çünkü söylediklerimizin popüler kültüre uygun olmadığını söylediler. Mesela kapakta fotoğraf istiyorlar, biz bisiklet falan bastırıyoruz!..

Serkan: Ve biz Yalnızlık Mevsimi'nin kaydı öncesinde Kadıköy'de kiraladığımız küçücük bir stüdyoya kapandık... Böyle çok uzun bir süre...

Koray: Beş ay, Pazartesi-Cuma. Sabah 11, akşam 8. Memuriyet gibi! Beş ay boyunca sırf bu şarkılar! Çok çok ciddi bir çalışmaydı. Zaten albümün hafif karanlık bir havası vardır ya, o dönemin getirdiği bir etkiydi o. Sonra Yalnızlık Mevsimi'ni çıkardık. Biliyorduk albümün çok iyi olduğunu. Çıkardık, bize gelip, "10 sene sonrasının albümünü yapmışsınız" dediler! Biz de, "Sen daha ne istiyorsun?" dedik. Beni bununla mı eleştireceksin yani!? Bugün herşeyi ortaya koyup geçmişe bakınca çok daha net görüyoruz olayı. O zamanlar içinde yaşarken onu hissetmiyorduk. Bir de Yalnızlık Mevsimi popüler anlamda iş yapabilse idi, o zaman bazı şeyler daha farklı olabilirdi. Ama biz o dönemde bayağı süründük yani. [[VİDEO](#)]

Zaman zaman söylediğim bir şeydir: Türkiye'de çok iyi aksiyon filmleri çekilebilir ama bizden mesela [Fight Club](#) gibi filmlerin çıkması çok zordur. Çünkü öyle bir film için ayrı bir kafa yapısı, ayrı bir birikim, ayrı bir felsefe gerekir. Yalnızlık Mevsimi de tematik bir albüm olarak ideal olmasa da, idealin çok ciddi işaretlerini veren bir albüm. Dolayısıyla Türkiye'de böyle bir albümün yapılmış olması müthiş bir şey. Mesela benim için ilk iki *Kargo* albümünde bu çerçevede belki bir tek *Şairin Elinde* bu olgunlukta bir şarkıydı. Diğeri daha çok gençlik şarkıları gibiydi.

Serkan: Evet.

Son dönem albümler ise, ilk iki albüme göre çok daha olgundu. Mesela *Ateş ve Su* bence çok güzeldir.

Koray: *Ateş ve Su*, yazık olmuş, arada kaynamış bir albümdür.

Ama genel bakınca bir tematik albüm gibi şeyler bizde pek olmaz, anlatabiliyor muyum?

Koray: Tabii, o zaman için delilikti! Hani şu anda yapsan başka, ama 98 için gerçekten çok uçuk. Hani o zaman çünkü çok acayıptı ortalık; zeytin yeniyordu göbekten!

Yalnızlık Mevsimi için müzikal anlamda beşinizin bir konsensusuydu diyebiliriz herhalde?

Koray: Tabii tabii.

Serkan: Herkes aynı fikirdeydi.

Koray: Kesinlikle.

Serkan: Ama o dönem bizim için korku filmi gibiydi.

Koray: Albümü çıkardık, 1-1,5 sene konser falan gelmiyordu, o derece! O kadar ilgi yoktu albüme yani...

Peki müzikal ayrılıklar ne zaman başladı?

Serkan/Koray: *Sen Bir Meleksin* ile başladı.

Koray: Zaten o albümden sonra bir ara verdik.

"SEATTLE ŞAŞIRTAN BİR ŞEHİR DEĞİL"

Seattle'ın albüm üzerinde etkisinin hissedildiğine dair yorumlar yapıldı. Siz katılıyor musunuz bu tür yorumlara? Ben albümü dinlediğimde mekanın değil de sizin olgunluk döneminizin şarkılara yansıdığını düşündüm. Yoksa *Tuval* bana pekala Türkiye'de yapabileceğiniz bir albüm gibi geldi.

Serkan: Daha önce hiç bu kadar kopmamıştık İstanbul'dan. Buraya geldiğimizde de henüz sistemi, hiçbir şeyi bilmiyorduk. Bu durum bizi enstrümanlarımıza itti biraz. Ben İstanbul'dayken piyanonun başında bu kadar vakit harcamıyordum. Hatta piyano benim için artık ikincil bir enstrüman durumuna gelmişti. Çünkü daha çok keyboard kullanıyordum. Buranın tek getirdiği, işime konsantre olabilmeme imkan tanınması oldu. Burası olmasa, başka bir şehir, ülke, başka bir şehir olsa yine aynı şey olabilir. Sadece Seattle'ın getirdiği bir şey değil bence yani.

Koray: Ben de hayatımda ilk defa bir albümün bütün gitarlarını çaldım. O da acayip bir deneyim bizim için... Bir de tabii Seattle'ın albüm üzerindeki en büyük etkisi Serkan'la beraber yaşıyor olmamızdı. Bir de burada kafalarımız biraz rahatladı. [[VIDEO](#)]

Serkan: Hani İstanbul'da hani sokağa çıktığın zaman böyle bir gerilme oluyor içten, ip bir

geriliyor.

Koray: Herşeye hazırlıklı bir şekilde takılıyorsun...

Mesela biz izlenildiğimiz duygusuyla hareket ederiz daha çok Türkiye'de...

Koray: Evet. Ama burada herkes kendi işinde. Onun rahatlığı bizi başka bir kafaya getirdi zaten. Müzik yaparken de o rahatlığın etkisi oldu bizde.

Serkan: İstanbul'da bir program yapmak bile zaman zaman külfet oluyor yani hani. Şu saatte, şurada buluşup prova yapalım diyorsun mesela. Sonra trafiği düşünüyorsun, olmuyor. Ya da bir arkadaşın bir işi çıkıyor falan. Bir organizasyon içine girmek çok zor. Burada uyanıyoruz. Kahvaltı ediliyor. Sonra salonda tık tık tık çalmaya başlıyoruz.

Koray: En büyük etkisi o oldu esasında. Özellikle ilk bir sene bunun artısını yaşadık.

Peki Seattle'da daha çok nerelerde takılıyorsunuz?

Serkan: Dışarı çıktığımız zaman genellikle Broadway civarındayız. Capitol Hill civarı bizim Cihangir gibi. Renklidir insanı yani.

Koray: Çok renkli. Salaş barlar falan var. Canlı müzik olanları var. Bizim [Taksim'deki] Roxy gibi kulüp mantığında olanlar var. Bazen de Fremont'ta oluyoruz. Bir de Belltown var, daha tiki.

Olumsuzluklar nedir Seattle ile ilgili?

Serkan: Hava!

Koray: Bir de burada herşey o kadar güzel işliyor ki, bazen İstanbul'daki o kaosu özleyorsun. Yani şaşırtan bir şehir değil burası. Belli işte ne olduğu. Ama İstanbul'da her saniye şaşırabilirsin.

Serkan: Şaşıрман öfkeye, öfken böyle başka bir şeye dönüşebiliyor yani. Ben İstanbul'a son gittiğimde şunu iyice hissettim: 5 dakika önce küfür ettiğin adamın yaptığı şeyi 5 dakika sonra sen yapmak durumunda kalabiliyorsun, yani o duruma gelebiliyorsun. [[VIDEO](#)]

"BURADA İNSANLAR ÇOK RAHATLAR"

Hiç Seattle'da buskerlık (sokak çalgıcılığı) yapmayı düşündünüz mü? Neticede burada çok yaygın. Hem insanların müziğinize tepkilerini de almış olursunuz.

Koray: Bizim Josh diye bir arkadaşımız var, Belltown'da buskerlık yapıyor. Onun yanına oturmayı düşünmüştük bir ara işin eğlencesine, ama yapmadık henüz. Esasında yapsak ilgi de görür... Hatta Amerika'da çok adam seyrettik sokakta çalan. O iş de ayrı bir tecrübe ve donanım gerektiriyor. Sokakta olmak ve sokaktaki insanlara çalmak ayrı bir şey. Belki birine eşlik edip, yanında çıraklık da yapılabilir... [[VIDEO](#)]

Burada bazen çok büyük sanatçılar da yapabiliyor bunu.

Koray: Tabii tabii. Kültürle ilgili bir şey o. Ama İstanbul'da sokağa oturduğun zaman dilenci derler. Öyle bir algı farkı var.

Evet. Mesela sizin burada çekilmiş öyle bir videonuz çıksa internette, “Adamlar orada tutunamadı, sürünüyorlar” falan bile diyebilirler!

Serkan: Burada normal halbuki... Mesela İstanbul'da konserler verirken seçtimiz, ışıkçımız, büyük bir ekibimiz vardı. Biz sadece çalmaya gidiyorduk. Burada kendi aletlerimizi kendimiz kuruyoruz. Konser bitince topluyoruz.

Burada çok normal bir şey ama o. Mesela ABD'ye ilk geldiğim zamanlarda Los Angeles'ta Universal CityWalk'ta gezerken [Randy Castillo](#)'yu (1950-2002) küçük bir grupta davul çalarken gördüm. İlk önce acaba benzetiyor muyum diye düşündüm. Meğer hakikaten de oymuş... Konser bitince davullarını kendisi topladı, paketledi. Hatta o sırada gidip el sıkıştım, kısaca konuştum; o da bağıntısını hediye etmişti.

Koray: Burada çok müzisyen var böyle. Herkes çok mütevazı.

Serkan: Kesinlikle.

Koray: Böyle efsane davulcular, gitarcular burada ufacık barlarda çalışıyorlar. Bütün ekipmanı getiriyor, çalışıyor gidiyor...

Serkan: Burada insanlar rahatlar.

Koray: Çok rahatlar.

Herhalde bu biraz da eşitlikle ilgili.

Serkan: Kesinlikle.

Koray: Bir de buraya geldiğimizde bir sıfırlama oldu bize Serkan'la. Biz 20 yaşımızdan beri bu işin içinde olduğumuz için Türkiye'de tanınmıyoruz. Buraya gelince 19 yaşımıza geri döndük. Öyle sade bir Türk vatandaşı olarak takılıp tanıyoruz insanlarla, “Merhaba, ben Koray, ben Serkan” “Neyle uğraşıyorsun.” “Müzik yapıyoruz” gibi. Konserlerde de Amerika'luların feedbackleri çok önemliydi bizim için. Çünkü bizimle ilgili hiçbir şey bilmiyorlar çünkü. İlk defa dinliyorlar.

Serkan: Bir de burada birisi yaptığın işle ilgili bir yorum yaptığı zaman, biliyorsun ki gerçek hislerini söylüyor. Mesela bizim Türk insanı yüzüne “Abi çok güzel olmuş” deyip, sen döndükten sonra arkandan başkasına yapar eleştirisini. Burada direkt söylüyor adam.

Koray: Ne hissediyorsa, ne gördüyse direkt söylüyor.

"İNGİLİZCE ŞARKILAR İÇİN ÖZÜMÜZÜ ORTAYA ÇIKARACAĞIZ"

İngilizce şarkı planlarımız ne aşamada?

Serkan: Burada konserler yapıyoruz. Seattle haricinde San Francisco'da, Los Angeles'da konserler verdik. Geçen hafta da New York ve Boston konserleri vardı. Ama buralarda sonuçta hep Türkçe şarkılar çalıyoruz. Normalde gittiğimiz yerlerde genelde Türk izleyiciler geliyor, ama mesela son konserde yarımından fazlası Amerikalı idi. Nihayet son dönemde bir iki tane İngilizce cover koyduk.

Hangileri?

Serkan: U2'dan *With or Without You*, bir de RadioHead'den *Creep*.

Koray: "Müziği seviyoruz ama hiçbir şey anlamıyoruz" diye şikayette bulunuyorlar.

Mevcut şarkılara İngilizce söz yazmayı düşündünüz mü?

Koray: Çok denenmiş bir şey, ama fonetiği tam oturmuyor. Daha önce Kargo zamanında da denemiştik. Mor ve Ötesi denedi. Athena denedi. Ama onu yapmak çok zor iş. Çünkü şarkının orijinali vokaliyle melodisiyle öyle bir yerleşmiş oluyor ki, değiştirmek şarkıcı için çok zor iş. Yani olursa da çok denk gelmesi lazım. Öyle söyleyeyim.

Serkan: O yüzden biz de bu yaz sıfırdan başlıyoruz. Yetiştirebilirsek son baharda 4-5 şarkılıklı İngilizce bir maxi-single yapacağız. [[VİDEO](#)]

Peki bu çalışmada herhangi bir sound değişikliği ya da deneysellik olacak mı?

Koray: İngilizce şarkılar için özümüzü ortaya çıkaracağız. Bu kesin. Yani birazcık daha Türk motifleri ile bezeyebiliriz olayı. Çünkü bu normalde zaten var bizde de...

Serkan: Türkçe'yi Amerikalı gibi Amerikan soundu ile, İngilizceyi de Türk sounduyla. Ama bu çok ince bir çizgi sahiden. hiç kolay değildir o iki şeyi bir arada kaliteli sunmak. Ama Koray'ın kafası o anlamda çok Türk'tür, ben ise çok uzağımdır.

Koray: Biz bu albümü yaparken de bayağı bir topuğumuza bastık karşılıklı. Çünkü hayatımız boyunca hep bir tarzı olan, kendi içinde bir bütünlüğü, bir çizgisi olan bir albüm yapmak istedik. [[VİDEO](#)]

KLİPLER

Kliplerden bahsedeyim kısaca... *Melekler Şehri*'nin klibini ilk izlediğim zaman Twitter'a "Koray kameraya *300 Spartan* filminin afişindeki adam gibi bakıyor" diye yazmıştım. Ortada da kırmızı bir mikrofon!

Koray: Evet, o mikrofon süperdi.

Serkan: Ama şarkının da öyle bir enerjisi var, "Öyle bak" diyor zaten.

***Ay Işığı*'nın klibi evde çekilmiş?**

Koray: Evet, evet. Bayağı ev yapımı o...

***Nadas*'ın klibini beğenmedim ama...**

Serkan: Klip bizim de istediğimiz gibi olmadı...

Koray: Yönetmen çocuğun da istediği gibi olmadı. Felaket bir yağmura yakalandık. Yağmur durmadı. İçeri taşıyamadılar. Dışarıda böyle yarım yamalak çekim yapmak zorunda kaldık. Çok az ayrıntı alabildik ve böyle karanlık bir klip oldu kaldı.

Yani ağaç falan güzel de...

Koray: Başta bize anlattıklarında ve kostümler yapıldığında heyecanlandık esasında. Çünkü ortaya orijinal bir şey çıkacağını düşündük. Yani yine öyle bir his de var, ama işte uygulamada problemler yaşadık.

Dördüncü klip hangi şarkıya olur?

Koray: *Yalnız Ben*'e çekmek istiyoruz.

Yalnız Ben benim albümdeki favori şarkım.

Koray: Bizim de öyle!

Bu vesileyle tebrik etmiş olayım. Harika bir şarkı.

Serkan: Eyvallah.

Koray: Teşekkürler. Sahnede çalması da çok eğlenceli onu.

Ve hızlı şarkılardan da *Uçmak İsteddiğimde*'yi seviyorum. Ama ikisine de henüz klip çekmediniz.

Serkan: O çok garip bir durum. Biraz da şartlar böyle gelişti. *Ay Işığt*'nı da o sırada düşünmüyorduk ama işte öyle bir fikir geldi. Anında evde öyle bir şey yapıldı. *Melekler Şehri* de bir anda oldu. Ama ilk hedefimiz değildi. Evren [Arasıl] geldi. Bu şarkıya yapalım falan diye. Konsept de güzel oturdu, yaptık.

Koray: Bir de *Zor Bu İşler* var. Klipi çektik. Ama hâlâ yapım aşamasında duruyor. Montajlanmadı.

"RENKLERİN İÇİNDE"

Bu arada, Yıldırım Oğur, bizim yayın koordinatörlerimizden ve köşe yazarımız, *Renklerin İçinde* şarkısını sormamı rica etti. "Son yılların en sufi pop şarkısı" demiş Renklerin İçinde için. Gerçi neden öyle dediğini bilmiyorum, bana pek öyle gelmedi çünkü.

Koray: Kemandan olabilir belki... Sözlerden de olabilir. Şarkının hikayesini şöyle anlatayım: 2000 yılında başımız Mehmet [Şenol Şişli] askere gitmeden önce bana şarkı sözlerini not aldığı kalın bir defter olan külliyatı bırakmıştı. Sözleri o yazıyordu. Bizim böyle bir kimyamız vardı. Bana böyle bırakırdı külliyatını, ben aradan bakar, seçer, sözlerine beste yapmaya çalışırdım. O şarkı için de Mehmet'in iki ayrı sözünden toplama yapıp ona yolladım, böyle bir şey yapıyorum diye. O da beğendi yaptığım dizaynı. Onun üzerine ben şarkıyı besteledim. Onun dışında öyle çok derin bir hikayesi yok. Ama kimsenin bilmediği şu hikaye vardır: Ben yaptığımda keman yoktu şarkıda. Alaturka kemanı prodüktörümüz Rıza Elekli koydurtmuştu. İlk duyduğumda bana ters gelmişti ama, şimdi alıştık tabii. Şarkıya çok da etki etti esasında.

[[VIDEO](#)]

DİĞER MÜZİSYENLER

Türkiye'de kimleri beğeniyorsunuz. *Mor ve Ötesi*'ni sevdiğinizi biliyorum. Onun dışında?

Koray: Harun benim çok yakın arkadaşım. Ama yakın arkadaşlığın ötesinde, ben Mor ve Ötesi'nin müziğini çok seviyorum. Benim favori şarkılarım *Gül Kendine*'de. Mesela onların ilk bu hani maymun kapaklı albümü vardır...

***Bırak Zaman Aksın* mıydı?**

Koray: Evet. İşte bir tane Burak'ın şarkısı vardır. *Mucize*. O şarkıya bayılırım mesela - ki 90'larda takip ediyordum onları.

Başka Türkiye'den?..

Koray: Vallahi şu anda benim favorim *Ceylan Ertem*'dir ve çok büyük saygım var. Muhteşem. Çok, çok beğeniyorum. Bir de ilk albümünün prodüktörlüğünü ben yaptığı için reklam yapmayayım dedim, ama *Gece* mesela.

Ya Dünyadan?..

Koray: Dünyada çok var... *Fiona Apple, Regina Spektor, Tori Amos*...

Ama çok rock değil o zaman?

Serkan: Yoo...

Koray: Bunlar Serkan'la kesişen tarafımız.

Ya kesişmeyen?..

Koray: Öbür tarafında ben daha grungeciyim yani. Ben bütün *Alice in Chains*'ler *Screaming Trees*'ler, buradaki herşey... *Pearl Jam* favorimdir. Serkan'ın daha farklıdır. [[VİDEO](#)]

Serkan: Ben de *Incubus*... *Muse*... Onları çok severim.□

* * *